

Idet jeg nu skal gaae over til de enkelte af disse Indstillinger, skal jeg bemærke, at Indstillingspunktet Nr. 4 angaaer en Oversfriddelse af 1300 Rd., der er fremkommen ved, at den daværende Krigsminister fra Juli 1864 til Juli 1865 har antaget sig en Secretair foruden den i Ministeriet ansatte. Dette er motiveret af Krigsministeriet ved det personlige Tillidsforhold mellem Krigsministeren og hans Secretair, men, skjøndt et saadant Forhold selvsølgelig er meget ønskeligt, vil det dog, seet fra et bevillingsmæssigt Standpunkt, neppe kunne retfærdiggjøres paa een Gang at holde to Secretairer. At afstedige den Secretair, som Ministeren ikke havde Tillid til, var selvsølgelig lovligt, men at beholde to kan neppe billiges. Da Forholdenes Natur imidlertid paa den anden Side kunde gjøre det ønskeligt at have en Mand til Disposition, som Ministeren havde Tillid til, har Udvalget nu indstillet den Udgift til at faae at passere. — Den næste Bemærkning i Udvalgets Betænkning, som findes paa Spalte 587, andet Stykke, Tillæg B, angaaer det Cantonnementsstillæg, som er tilstaaet Krigsministeriets Personale, hvilket allerede er ommeldt i Betænkningen over Statsregnskabet for 1862—64. Det er selvsølgelig, at det ærede Thing vil fastholde den Beslutning, som det nyligt har taget med Hensyn til Foranstaltning under Behandlingen af Betænkningen for 1862—64 under nærværende Sag, og jeg kan derfor ganske henvisse til den da fattede Beslutning. — Med Hensyn til Indstillingspunkt 5 skal jeg bemærke, at det angaaer et Beløb af 1553 Rd. 54 ø, der er anvendt til Indretningen af et Tjenstlocale for Krigsministeren. Der er paa Contoen til Bedligneholbelsesudgifter for Perioden bevilget et Beløb af 1000 Rd.; dette Beløb er overskredet med 1818 Rd. 5 ø, og af disse ere de 1553 Rd. 54 ø anvendte til et saadant Tjenstlocale. Det forekommer Udvalget, at, da der ingen Bevilling fandtes dertil, burde det omtalte Beløb ikke have været anvendt, da det dog ikke kunde have en saa overordentlig Hast med en

Forandring af Localet, at Bevilling ikke kunde have været søgt. Da et Dnsse fra Krigsministerens Side om Indretningen af et saadant Tjenstlocale imidlertid sagtens vilde være blevet indbrømmet af Thinget, har Udvalget indstillet, at denne Udgift „faaer at passere.“

Under Indstillingspunkterne Nr. 6, 7, 8, 9 og 10 komme vi til Intendanturen. De ærede Herrer ville ved at gjenneulæse Betænkningen vistnok have overbeviist sig om det lidet Heldige i, at den under Krigsministeriet forterende, nærmest til Regnskabsføring henviiste Institution har givet Anledning til saamange og væsentlige Ubsættelser. Udvalget har imidlertid i et af de Lovudkast, som ere blevne forelagte det andet Thing af den høitærede Krigsminister, troet at pine en Udfigt til, at Intendantur- og Forpleiningsvæsenet og derunder ogsaa det dertil hørende Regnskabsvæsen vil blive indrettet paa en bedre Maade, og det ikke alene saaledes, at det gamle Personale omdøbes med nye Navne, men at der virkelig bringes friske Kræfter og nyt Blod ind i en Institution, der vistnok efter sine egne Udtalelser lader meget tilbage at ønske. — Under Indstillingspunkt 6 vil det sees, at der er blevet udbetalt Gardens Intendant et Tillæg af 25 Rd. maanedligt i Henshold til Rundgjørelsen af 16de Januar 1864 indtil December 1864, uagtet Garden var sat paa Garnisonsfod fra 1ste Juni s. A.; det hedder, at det er blevet udbetalt ham „i Betragtning af de extraordinaire Forhold“. Uagtet Garden var bleven sat paa Garnisonsfod, vedblev allsaadens Intendant ikke bestomindre at oppebære det extraordinaire Tillæg; men det synes dog temmelig paasaldende, at den Regnskabsførende er vedbleven at oppebære et saadant Tillæg, skjøndt Garden var sat paa Garnisonsfod. Forsaavidt det er blevet udtalt, at han virkede under extraordinaire Forhold, skal det blot bemærkes, at der paa en Indstilling fra Garden om, at den maatte vedblive at være paa Cantonnementsfod, blev svaret fra Ministeriet, at dette ikke stemmede med de bestaaende Regler